

Szent Piroska köpönyege

Szent Piroska, Árpád-házi magyar királylány volt, Szent László királyunk leánya, aki később ugyan bizánci császárné lett, de hazájához mindig hű maradt. Gyakran fogadott zarándokokat, követeket Magyarországról, és többször közvetített a Magyar Királyság és a Bizánci Birodalom között. Kolostort és kórházat alapított, példamutató élete után nem csoda, hogy szentté avatták.

Piroska szent lelke halála után is óvta, kísérte a magyar vándorokat. Így történhetett meg, hogy János lovagot is szemmel tartotta vándorútján, és segítségére sietett a bajban.

A lovag a Magyar király bizalmas követeként indult útnak, de úgy tűnt, hogy a balszerencse is társául szegődött, mert alig hagyta el az országot, máris baj érte. Lová rosszul lépett, eltörött a lába, Jánosnak másikat kellett szerezni helyette. A második lovat azonban elkötötte valaki a fogadóban, ahol

gazdája éjszakára megszállt. Ismét új ló után kellett nézni.

A harmadik lóval aztán nem volt gond, futott is, mint a szélvész, amikor a lovagra haramiák támadtak. Utol se érték, s ennek köszönhetően megmentette János életét.

Szent Piroska erősen törte a fejét odafönt az égben, hogy mivel is űzhetné el a balsorsot a lovag mellől, aki a következő éjszakán tudatlanul egy zsványtanya tözsomszédságában heveredett le aludni, aztán eszébe is jutott valami. Belopakodott János álmába. Levette a köpönyegét és átadta a lovnagnak.

– Terítsd ezt magadra – mondta –, és nem eshet bántódásod! Ez a köpönyeg sebezhetetlenné tesz.

A királyi követ ébredésekor jót mosolygott az álman, de aztán meglepődött, mert lova hátán megtalálta az álombeli köpönyeget. Úgy gondolta, hogy kárára biztosan nem válik, ezért a vállára terítette. És milyen jól tette!

Néhány perccel később ugyanis hegyes nyílvesző száguldott felé. Egyenesen a lovag szívére dőlt volna keresztül, ha nincs rajta a köpeny. Így azonban visszapattant a szent asszony köpönyegéről, és ahelyett, hogy dolgavégezetlenül a földre hullt volna, visszaröppent a zsványhoz, aki kilőtte, és az ő szívébe fúródott bele. Ezt látva, a gazember társai fejvesztve menekültek, János lovag pedig sértetlenül folytathatta útját.

Szent Piroska köpönyege valóban sebezhetetlenné tette a lovagot, aki ennek köszönhetően sértetlenül juthatott el úti céljához. Ezután János egészen élete végéig viselte az égből kapott ruhadarabot, és csak akkor vette le, amikor már olyan agg volt, hogy felkészült utolsó útjára, és békével tudta várni a halált.

Árpádházi Szent Margit és a mókus

Árpádházi Szent Margit, IV. Béla magyar király leánya volt. Rövidke életét A Nyulak-szigetén, apácázárdában élte le. Később róla nevezték el a szigetet. Még nem volt egészen 28 éves, amikor meghalt. Halála után csodák és gyógyulások egész sora következett be. Feljegyezték, hogy a halott királynő arcbőre szépségesen felragyogott, rózsás pír jelent meg rajta. Szeme körül arany félkörívek csillogtak, teste pedig édes illatot árasztott. Sírhelyét betegek tömege kereste fel, és imádkozott Margit közbenjárásáért. Egyesek kízó fogfájásukból, mások csillapíthatatlan lázukból nyertek gyógyulást. De még olyan esetekről is beszélnek, amikor Szent Margitnak köszönhetően halott gyermekek feltámadtak.

Sok-sok év eltelt Szent Margit halála óta, de még a mai napig felkeresik sírját a gyógyulni vágyók. És még ma is történnek csodák...

Erdély egyik mesés falucskájában élt szülei-
vel Margitka. Még egészen kicsi volt, amikor egy be-
tegség miatt megbénultak a lábai. Azóta kerekesz-
széket használt. Szerény, kedves kislány volt és hitt
a csodákban. Ő is hallott Szent Margit gyógyító ere-
jéről. Hogyne hallott volna, hiszen éppen az ő nevét
viselte. Nagy álma volt, hogy egyszer felkeresi a sírt.
A naplójában is sokat írt erről. Ez mindig vele volt,
minden fontos gondolatát bele róttta.

Bár az orvosok lehetetlennek tartották, a kislány
rendületlenül hitt abban, hogy újra képes lesz majd
járni. Valahányszor megkérdezték tőle, hogy mit kér
születésnapjára, karácsonyra, húsvétra, mindig azt
válaszolta, hogy egészséges lábakat. A szülei na-
gyon szomorúak voltak amiatt, hogy ezt az egyetlen
kívánságot nem tudják teljesíteni.

Egy alkalommal azonban mást mondott a kislány.
Azt kérte, hogy elmehessen Budapestre, a Margit-
szigetre. Hosszú volt ugyan az utazás, és a család-
nak sok pénze rá is ment, de örültek, hogy a kislány

végre valami mást kér tőlük, végre valami olyat, amit teljesíthetnek, ezért elvitték őt a Margit-szigetre.

A kis Margitka első útja természetesen Szent Margit sírjához vezetett. A szüleivel együtt ott imádkozott éppen, a Szentet kérve, hogy segítsen rajta, amikor egy mókuska ugrott a lányka ölébe. A szemtelen kis jószág kikapta Margitka kezéből a kislány naplóját, és elszaladt vele.

Margitka egy pillanatig sem gondolkodott, hanem felpattant és a mókus után futott. Az állatka eldobta a naplót és felszaladt egy fára. Margitka pedig felvette a füzetet, és mosolyogva szorította magához. Aztán megdöbbsent. Hiszen ő áll. A saját lábain áll. Sőt, az előbb futott is. A szüleire nézett, akik könnyes szemmel, tátott szájjal lesték minden mozdulatát.

Bizony, Szent Margit ismét csodát tett. Egy mókust küldött a lánykához, aki emiatt egy pillanatra meg tudott feledkezni a betegségéről, és ezzel örökre meg is szabadult tőle.

Szent Balázs számara

Szent Balázs örmény születésű volt. Példamutató keresztény életet élt, ezért Szebaszte hívő népe püspökké választotta. Balázs erre, a Szentlélek indítását követve, visszavonult egy hegyi barlangba, innen vezette imádkozva, tanácsokat osztva és gyógyítva a rábízott közösséget.

Szent Balázs életéhez számos csoda és legenda fűződik. Az egyik legenda szerint egy napon egy rémült anya sietett hozzá, mert fia egy torkán akadt halszálkától fuldokolt. A szent megáldotta a fiút, eltávolította a szálkát, és így megmentette a haláltól.

A késő középkorban a tizennégy segítőszent közé sorolták. A *Balázs-áldás* mindmáig élő liturgikus szokás. Emiatt, többek között, az orvosoknak is védőszentje. Ugyanakkor az állatok oltalmazójaként is tisztelik, mint aki távol tartja a farkasokat a nyájaktól.

A püspök közeli barátságban élt a vadállatokkal. A legbőszebb oroszlán, tigris, medve is olyan jámborrrá vált mellette, mintha szelíd bérány lenne. Ám a vadakon kívül volt Balázsnak egy szamara is. Soha nem kívánta, nem kérte és nem is vásárolta senki-től, egyszerűen csak hozzá szegődött, és makacsul mellette maradt.

Sok segítséget kérő ember kereste fel a püspököt barlangjában. Balázs megáldotta őket, tanácsot adott nekik, vagy éppen ételt, ha arra volt szükség. Egy alkalommal egy szegény özvegyasszonynak adta szamarát, hogy adja el a vásárban, s így jusson egy kis pénzhez. Az asszony örömmel vezette haza a jószágot, majd sikeresen el is adta egy jómódú idegennek. Hanem a szamár mást gondolt. Elrágta a kötelet, amivel kikötötték, és visszaballagott a püspök barlangjához.

Szent Balázs meglepetten ingatta a fejét, aztán néhány nap múlva újra elajándékozta a szamarat. De egy hét sem telt bele, az állat megint megjelent.

A makacs jószág ezután még két szegény családon segített ilyen módon, és eladása után mindkét alkalommal visszatért a püspökhöz.

Telt-múlt az idő, s egy napon egy paraszt ember kereste föl Balázst. Elpanaszolta neki, hogy kezét, lábát sokszor olyan fájdalom gyötri, hogy nem tudja elvégezni kicsi földjén a szántást. A püspök őt is megáldotta, majd neki ajándékozta a szamarat, hogy segítse munkájában.

Ez a parasztember is hazavezette az állatot, de nem adta el, hanem munkára fogta. A hűséges jószág pedig élete végéig kitartott mellette.

Így segített Szent Balázs egyetlen szamárral egymás után öt családon.

